

[Poul Nielson]

har man taget en række skridt til at få skabt større interesse for det grønlandske område på olie-gasfronten. Jeg mener, at tiden er inde til, at man lægger flere kræfter i bestræbelserne på at få afklaret forhandlingerne med færingerne, således at det område kan bringes i spil.

Vedrørende ministerens redegørelse om DONG vil jeg sige, at vi i forbindelse med finanslovbehandlingen har protesteret imod særskatten på 95 pct. på DORAS på fortjenesten på olierør. Vi syntes, at de 90 pct. var en passende trækprocent, havde jeg nær sagt. Det har vi nu aldrig ment, men at forhøje den til 95 pct. synes vi er en uforståelig handling af en regering, der siger, at den gerne vil være erhvervsvenlig, og at det, der er det store problem her i landet, er de høje skatter. Jeg synes i hvert fald, at man strammer den på det punkt i en grad, som er ganske uforståelig.

Vi har også en uafklaret situation, for så vidt angår etableringen af en mere langtidsbaseret ordning vedrørende raffinering af den olie fra Nordsøen, som DOFAS har adgang til. Situationen er den nu, at DOFAS kun udnytter 75 pct. af sin køberet til de 40 pct. af olien, og det er raffinaderiflaskehalsen, som udgør et af problemerne.

Vi har gennem årene ment, at det var rigtigt som strategisk mål at sikre, at der er mulighed for at være medejer af et raffinaderi, og det var der forhandlinger om i 1982. Jeg skal erindre om, at min efterfølger lukkede de forhandlinger med et pennestrøg med en bemærkning om, at vi ikke skulle have statslige olieraffinaderier i Danmark. I dag har vi to, et norsk og et kuwaitisk.

Der er brug for noget på det område, og det, vi så mindeligt beder om, og som vi har bedt om i 10 år, er, at man ikke blokerer for, at en kommerciel vurdering af ønskværdigheden af et engagement på den front rent faktisk kan få lov til at foregå.

Endelig vil vi opfordre regeringen til at markere en uenighed med EF-Kommissionen vedrørende oplægget til et direktiv om koncessionspolitik i medlemslandene. Det er helt vitalt for Danmark at fastholde statens ret til frit at kunne tildele koncessioner. Her taler vi om den nationalformue, som er vores fælles ansvar fremover. Det vil vi vende tilbage til fra Socialdemokratiets side; det er en sag, som er ekstremt vigtig.

Til slut vil jeg give et signal i tilknytning til afslutningen af redegørelsen om DONG, hvor regeringen siger, at det er afklaret, hvorledes og i hvilken takt liberaliseringen vil finde sted i EF. Regeringen vil i denne forbindelse være positivt indstillet over for at lade spørgsmålet om privatisering af DONG indgå i disse overvejelser. Men der er ingen som helst sammenhæng mellem liberaliseringen af energimarkedet i EF og så spørgsmålet om ejerforholdet for DONG. Det er en usaglig sammenblanding, som vi vil advare imod.

Per Tærsebøl (KF):

Jeg vil gerne indlede med at takke energiministeren for en god og forståelig redegørelse vedrørende vores energipolitik. Vi har tidligere i dag diskuteret en stor og vigtig luns af vores energipolitik, nemlig den del, der vedrører eludbygningen og energibesparelser – men der står andre vigtige linier i energipolitikken tilbage, som jeg gerne vil kommentere.

Det glæder mig, at den energipolitiske redegørelse har fået internationale briller på. Det drejer sig dels om de miljømæssige konsekvenser af vores energiforbrug og dels om de udfordringer og muligheder, som det indre marked og de nye østeuropæiske markeder åbner.

I Energi 2000 opstillede vi en række målsætninger for at bringe vores energiforbrug i bedre overensstemmelse med en bæredygtig udvikling for vores miljø. Allerede dengang sagde Det Konservative Folkeparti – og det holder vi fortsat fast ved – at vi kan gøre nok så meget herhjemme for at begrænse vores energiforbrug og finde renere energikilder, men uden en bredere indsats både i EF og på det globale plan løser vi intet. Der skal internationale løsninger til at løse de problemer, som ikke sætter bremserne i ved Kruså.

Derfor er jeg særdeles tilfreds med den vægt, som den ny energiredegørelse lægger ikke mindst på samarbejdet i EF for bl.a. at løse vores klimaproblemer og skabe en fornuftig balance mellem vores energi- og miljømålsætninger.

Jeg håber, vi i fremtiden kan opnå enighed i vores energipolitik, således at vi ikke her i Danmark indfører snart det ene snart det andet velmente miljøtiltag uden at bringe vores politik i harmoni med det øvrige Europa.